

The State of Punjab and another v. Mewa Singh Sonar
(S. S. Sandhawaha, C.J.)

(13) ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P1 ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੰਜ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਈਟਿਲੀਅਰ ਦੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੁਰੰਤ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਪੰਚ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੰਦਰ ਰਾਮ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਪਹਿਲੇ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ, ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4 - P) ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4-ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਦਾ ਉੱਥੇ ਹੋਣਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਭ ਸਮਾਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਮੇਰੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੰਚ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਿਆ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਦੋ ਅਸਫਲ ਔਰਤਾਂ-ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਹੀ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਲਾਡੀ ਪੰਚਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੀ ਮਹਿਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਾਂ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਇਜ਼ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਅਸਫਲ ਔਰਤਾਂ-ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਮਹਿਲਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੇਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਮਹਿਲਾ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਡੀਮਡ ਚੋਣ ਹੁਣ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(14) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਦਾ ਹੈ, ਅਭਿਆਸ ਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 5 ਤੋਂ 10. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਚੋਣ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ/ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਉਡਣਵਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਪੰਚ ਹੈ। ਹੋਰ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ^-ਅਪੀਲੇਟਸ

ਬਨਾਮ

ਮੇਵ ਏ ਸਿੰਘ ਸੋਨਾਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 31 ਆਫ 1979।

3 ਮਾਰਚ 1982

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ I, ਭਾਗ II—ਨਿਯਮ 4(5)- ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ
ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ-ਮੁਅੱਤਲ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼-ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ-ਮੁਅੱਤਲ-ਕੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ- ਕੀ

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਦੀ ਧਾਰਾ (c) ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੂਰੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਓ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੰਤਰੀ-ਇਨ-ਚਾਰਜ ਹੁਣ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ 'ਦੂਰ' ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ 'oh/vm' ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਕ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਿਰਫ ਨੀਤੀਗਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 6, 8-ਅ, 10 ਅਤੇ 12)।

8 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 4197 ਆਫ 1978 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ. ਐਸ. ਬੈਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਹਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ .

8. ਆਰ. ਪ੍ਰੇਮੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐੱਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ. ਜੇ

1. ਜਾਬ ਦੀ ਸਰਕਾਰ (ਮਿਤੀ 16 ਮਈ 1978) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਸਾਰਥਕ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਪੇਟੈਂਟ.

2. ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਸੋਨਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ, ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ, ਜਲੰਧਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P/7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦਬਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੋ ਵਿਵਾਦ ਸਨ, ਪਹਿਲਾਂ; ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਚ ਲੀਬਿਤ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜਾ

ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 16 ਮਈ, 1978 ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਤਾਜ਼ਾ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ P/15) ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪੈਰਾ ਨੰ: 10 ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1980 ਦੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 15 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੋਠੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇਕਾਂਤਕ ਬਹਿਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਅੰਕੜਾ ਪੀ/15) ਆਮ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਇਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ - ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦ੍ਰਿੜ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਜਾਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ II ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਹਨ।

5. ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ:-

. "(1) ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ

ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ-

(a) ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ,
ਜਾਂ * * * * *
* * * * *

(5) (a) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਨੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(b) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਤੰਬੂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ।

“(c) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਨੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ।”

6. ਹੁਣ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (5) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 'ਨਿਯਮ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵੈਧ ਮੁਅੱਤਲੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7. ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ:-

“ਨਹੀਂ। 1270-2PP-78/15809

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

(ਪ੍ਰੋਸੈਨਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੁਧਾਰ ਵਿਭਾਗ)

ਨੂੰ

1. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ।
2. ਅਲ] ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਕੱਤਰ। ਮਿਤੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, 16 ਮਈ, 1978।

ਵਿਸ਼ਾ: ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ—ਆਮ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ।

ਸਾਹਿਬ,

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਬਾਰੇ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

, 2. ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਿ, ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, **ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ** ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ *ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ* ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ।

3. ਦੁਰਲੱਭ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 'ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ 'ਤੇ ਸਹੀ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਉਸ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4. ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸਮੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਆਦਿ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

6. ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ **ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਗੇ।**

7. **ਕੇਸ** ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਲਈ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

8. ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਵਿਭਾਗ ਮੁਅੱਤਲ ਓਸੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ/ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਤੋਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਗੇ।

9. ਜਿੱਥੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਲਣਯੋਗ ਦੇਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉੱਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

10. ਇਸ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੀਤੀ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇਸ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੀਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

11. ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ,

(Sd.).....

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ।

8. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸਾਦੀ ਨਜ਼ਰ <ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P/15 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ **ਤਾਕਤ** ਜਾਂ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਦਾਇਤਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਆਮ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ

ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਸਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਾਈਡ ਲਾਈਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 3624-GS-61/14507, ਮਿਤੀ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਸਮੇਤ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦਾ ਕੁਝ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, - 9 ਜਨਵਰੀ, 1976 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P/10 ਦੁਆਰਾ। ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ:-

“ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਨੌ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ - ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਸਥਾ।

ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਵੱਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਸੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਮਿਆਦ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ P/10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੰਤਰੀ-ਇਨ-ਚਾਰਜ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੇਸ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਪੂਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ P/15 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇਹਨਾਂ ਸੰਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਲਈ ਇੱਕਸਾਰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਨ।

8-ਏ. ਹੁਣ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਬੰਧ P/15 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਜੋ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ 'ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਪਵਾਦ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਚ

ਵਿਕਲਪਕ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 35 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 1 ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ 5 ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ *com petent* ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

। ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਵਿੱਲਮੱਠ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਤੇ ਟਾਲਣਯੋਗ ਦੇਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਟਰਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੰਤਰੀ-ਇਨ-ਚਾਰਜ ਹੁਣ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

f. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਤੇਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 8, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਗੇ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਆਮ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਨ।

10. ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜਾਪਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸਟੈਚੂ ਟੋਰੀ ਫੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਕ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਹੈ।

11. ਮਸਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ 4(5) ਮੁਅੱਤਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਇਸਨੂੰ ਕੰਪ ਟੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਨਿਯਮ 4 ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਉਪਬੰਧ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਬਲ ਦੇਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੈਂਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਲਟ ਉਪਬੰਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਦਾਇਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਦਾਇਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਨਣਾ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ

ਓਵਰਰੇਡਿੰਗ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਰ ਜਾਂ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 15 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਹਨਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਪੈਰਾਮੀਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।

12. ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਿਰਫ ਨੀਤੀਗਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

13. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

14. 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

**H&M Raj Goel v. The Punjab State Agricultural Marketing Board
and another (M. M. Punchhi, J.)**

ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ. ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਵਾਦਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

15. ਵਿਵਾਦਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ, ਅਨੁਸੂਚੀ P. 8 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਭੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

16. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਮ.ਐਮ.ਪੰਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਹੇਮ ਰਾਜ ਗੋਇਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1973 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2324

15 ਮਾਰਚ 1982

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII) — ਸੈਕਸ਼ਨ 33 (4) (i) ਅਤੇ 42 — ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 33 (4) (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ — ਕਮੇਟੀ ਦਿੱਤਾ ਏ